

gratis, men i Sammenligning med det Arbejde, som Lærlingenævnene kan antages at komme til at udføre, naar man henholder sig til de Bestemmelser, her er skitseret, vil jeg dog formene, at det bliver meget omfattende.

Om Svendeprovekommissionerne vil jeg gerne sige, at det er rigtigt at have saadanne Kommissioner, og vi har dem jo allerede. Spørgsmaalet er, under hvilken Form vi skal have dem. Vi har jo nu, som det ærede 11te tingvalgte Medlem gjorde Rede for, forskellige Former for Aflæggelse af Svendepøver. Vi har Kommissioner, som er indrettet af Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, og vi har de offentlige, de frivillige Svendeprovekommissioner, som vælges af Byraadene. Derfor er det ingenlunde udelukket, at Arbejdere kan blive repræsenteret i Svendeprovekommissionerne. Naar det er Byraadene, der vælger disse 3 Medlemmer til Svendeprovekommissionen, vil der jo i de Byer, hvor det Parti, der i særlig Grad udgiver sig for at være Repræsentant for Arbejderne, har Flertallet, altid blive to Repræsentanter for dette Parti, nemlig Borgmesteren, der er født Medlem, og et Medlem, som det er i Stand til at vælge, saaledes at det faar Flertal indenfor Kommissionen.

Det ærede Medlem talte saa om Skuemestrene. Ja, det er det underlige ved § 24, at den kender ikke noget til Skuemestrene, saa det, der her er stillet op, er jo kun den ydre spinkle Ramme om det, man tænker sig. Der staar intet som helst om, at der bag disse Kommissioner skal være Skuemestre, eller om, hvem der kan blive valgt til Skuemester. Det ærede Medlem sagde, at efter det foreliggende Forslag kunde Arbejdere ogsaa blive Repræsentanter. Der staar ikke noget om, at det skal være Mestre eller Arbejdere, det er ikke en Gang antydnet. Det maa alt sammen senere komme i et ministerielt Cirkulære, og saadanne Cirkulærer vil naturligvis altid til en vis Grad blive præget af den Mand, der paa det paa-gældende Tidspunkt er Minister. Men maa jeg om Spørgsmaalet Arbejdere blandt Skuemestrene sige den Ting, at det er jo ifølge den nuværende Ordning ingenlunde udelukket, at ogsaa Arbejdere kan blive Skuemestre. Regelen er ganske vist den de fleste Steder, at det er Haandværksmestre; det er dem, der har været længst beskæftiget ved Faget, dem, der maa antages at have den største Erfaring. Men i det Øjeblik Arbejderne skal repræsenteres blandt Skuemestrene, maa man være klar over, at saa bliver det en ret bekostelig

Historie, for det Arbejde, der her gøres, og som hidtil er gjort gratis af Haandværksmestre, kan man daarligt forlange skal udføres gratis af Arbejdere, som skal kvittere en eller flere Arbejdsdage for at optræde som Skuemestre. Der er Svendepøver, som det har taget indtil 6 Uger at aflægge, og medens dette Arbejde udføres, skal den paa-gældende Lærling jævnlige kontrolleres af Skuemesteren, saa at man har en vis Garanti for, at det er ham selv, der udfører Arbejdet, og ikke nogen anden, der udfører det for ham. Jeg synes ikke, man kan forlange, at Arbejdere skal gøre dette Arbejde gratis og derved give Afkald paa deres Fortjeneste. Men, som sagt, § 24 er i den Henseende langtfra klar.

Jeg vil gerne til Slutning sige, at det forekommer mig, at den Lov, vi har haft siden 1889, saaledes som den er revideret i 1921, har virket udmærket, og at der i Virkeligheden fra alle Sider har været Tilfredshed med den. Den har skabt Mulighed for, at de unge Mennesker kunde faa en forsvarelig baade faglig og teknisk Uddannelse, og den har samtidig givet de unge Mennesker den fornødne Beskyttelse. Naar man nu strammer Fordringerne, maa man være klar over, at det godt kan have den Følge, at Tilgangen til Faget bliver ringere, end den har været. Jeg forstod det ærede 11te tingvalgte Medlem saaledes, at han mente, det var bedre for de unge Mennesker at lære et Fag end at gaa ind i det løse Arbejde, og heri er jeg ganske enig med ham. Det ærede Medlem har jo selv ligesom jeg lært et Fag og ved, at det giver alligevel en Chance her i Livet, det giver en Basis at kunne en bestemt Ting, og det glædede mig at høre, at han er enig med mig heri. Men vi ved jo, at allerede Loven af 1921 ved de skærpende Bestemmelser, som blev indført i den, har bevirket, at Mestrenes Lyst til at antage Lærlinge ikke er saa stor, som den var tidligere, fordi de har sagt: Her paa-føres der os saa og saa mange Forpligtelser, og vi vil ikke have alt det Arbejde. Naar en Mester antager en Lærling, anskaffer sig en lille Motor og driver sin Virksomhed, ved vi jo alle sammen, at saa paatager han sig mange forskellige Forpligtelser: han skal løse Borgerskab, han skal have Lærlinge-kontrakt, han kommer ind under Bogførings-pligten, og han kommer ind under Fabriks-tilsynet; i mange Tilfælde i alt Fald kan Fabrikstilsynet komme og se Lokalerne efter, om der er højt nok til Loftet, om der er kalket, som der skal være, om Vinduerne er pulsedede, om der er Spyttebakker og Haandklæder, om der er Revner i Gulvet,